

V Českých Budějovicích 6. 5. 2022

Milí přátelé,

zdravíme Vás již v měsíci, kdy všechno kolem nás kvete, jak ostatně je v jeho názvu.

Přemýšleli jste někdy nad tím, kdy a díky komu se začal používat název květen? Vždyť tento měsíc označujeme také jako máj. Český název květen vytvořil spisovatel a překladatel Josef Jungmann v roce 1805, když překládal román Atala aneb láska dvou divochů na poušti od francouzského spisovatele Chateaubrianda. Do té doby se právě používal název máj, který ale jako jediné označení ze všech měsíců v roce neměl slovanský původ. V mnoha evropských jazycích je název měsíce (anglicky May, německy Mai, slovensky Máj) totiž odvozen od latinského Maius, což bylo pojmenování podle mytologické bohyně Maia, manželky boha Vulkána.

Květen hodně lidem připadá jako nejkrásnější měsíc v roce. Nejvíc asi proto, že jarní příroda je v plné síle a my jsme najednou víc plní energie a naděje. Musíme si však uvědomit, že se to v přírodě nevezme někde najednou, ale celou dobu ta životaschopná krása je schovaná v pupenech, v cibulkách, v koříncích, ve vajíčkách apod. Prostě ten život a s ním i naděje jsou celou zimu kolem nás, jen my to nejsme schopni vidět. Máte také rádi měsíc květen?

Kdo by nevěděl, že v naší zemi je měsíc květen věnovaný maminkám, tedy zvláště 2. neděle v květnu? V naší zemi se začal slavit tento den v roce 1923, a to zásluhou Alice Masarykové. V tento den dávají děti svým maminkám květiny nebo jiné dárky, většinou vlastnoručně vyrobené. Také ve škole učitelky nebo vychovatelky vyrábí s dětmi přáníčka a drobné dárečky z papíru apod. A většinou nechybí kytička a pořádná pusa. Letos je svátek matek již 8. května. V době, kdy se k vám dostal tento dopis, jste už možná prožili oslavu tohoto svátku. Ať už ano, či ne, nebuďte z toho smutní a zavzpomínejte si raději na svou maminku. Věřím, že pro většinu z vás jsou to milé a jedny

z nejšťastnějších vzpomínek. Vybaví se vám Vaše pocity, když jste se mohli stulit u maminky, nebo někoho jiného blízkého, a cítili jste blaho a bezpečí? Mezi další šťastné vzpomínky jistě patří i vzpomínky na chvíle, kdy jste drželi v rukou své narozené děti, neteře, synovce či později svá vnoučata.

Se svátkem matek se v naší republice pojí Týden pro rodinu. Možná někteří o tom slyšíte nebo čtete poprvé, přitom letos je to už 14. ročník s mottem Rodina – tým pro život. Určitě budete souhlasit s námi, že máloco kolem nás je tak nenahraditelné jako rodina. Pokládáme ji za poklad, za objekt zasluhující úctu, ocenění. Každý má v rodině své úkoly, povinnosti, nezastupitelné role. Kdo všechno patřil do Vaší rodiny? Vzpomenete si na nějaký výlet s rodinou, či na lumpárny, co jste se sourozenci nebo bratřenci či sestřenicemi vyváděli?

Jak bychom si mohli nepřipomenout, že měsíc květen v církvi patří Panně Marii. Vždyť nám ji Ježíš slovy „Ženo, hle, tvůj syn! Hle, tvá matka!“, která řekl na kříži své matce Marii a učedníku Janovi, dal všem za Matku. Ta, která byla uchráněna hříchu, je Bohu ze všech lidí nejbliž. Proto lidé vše vkládají do rukou Panně Marii s důvěrou, že je vyslyší a to potřebné vyprosí u svého Syna a našeho Pána, Ježíše Krista. Ne, že by Ježíš nemohl lidi vyslyšet sám rovnou, ale i z vlastní zkušenosti víme, že děti utíkají nejdříve ze všeho k mamince, když potřebují pomoc, když se něco pokazilo. A tak je to i s naší nebeskou maminkou Marií. Ona ale vždy ukazuje na svého Syna Ježíše a jako na svatbě v Káně i nám říká: „Udělejte to, co vám řekne Ježíš.“

Také zdobíte, nebo jste zdobili, rádi mariánské kapličky a sochy Panny Marie v kostele či venku krásnými květinami? Jedna žena jednou k tomu řekla: „Musíme Panně Marii něco dát, když od ní tolik toho chceme.“ Je v tom láska k naší nebeské matce Panně Marii, která zaznívá v každém přání a výrazu vděčnosti na svátek matek. A my děkujeme Vám za všechno krásné a dobré, co jste ve svém životě udělali, a za to těžké a bolestné, co jste unesli s Boží pomocí.

Přejeme Vám, abyste i ve chvílích samoty cítili přítomnost Boží lásky a posilovala Vás pomoc Panny Marie.

S pozdravem a v myšlenkách i v modlitbě za Vás

Iva Hojková, vedoucí Diecézního centra pro seniory

& Otec Tomas van Zavrel

Příloha 1:

Znáte nějaké básničky pro maminky?

Můžete si připomenout známou a často recitovanou báseň od Jaroslava Seiferta.

První dopis mamince (Maminka)

Už vím, dám dopis na zrcadlo
či do košíčku na šití,
však žel dosud mě nenapadlo
co psát, jak dopis začítí.

Maminko moje milovaná,
a v zubech konec násadky,
přemýšlím; stránka nenapsaná
čeká a čeká na řádky.

Přeji Ti dnes v den Tvého svátku
- ve slově Tvého velké T -
no vida, už mám druhou řádku
a pokračuji ve větě:

šťěstí - po t se píše ě -
a zdraví - a pak selhává
už nadobro má fantazie,
tak přízemní a kulhavá.

A trhám papír, muchlaje ho
- maminka stojí nad válem
a chystá něco voňavého -
tu v odhodlání zoufalém

přibíhám k ní, tiskne mě k sobě,
očima mlčky ptá se mě.
Pak zamoučněné ruce obě
zvedly mě rychle ze země.

Příloha 2: A zde něco pro zasmání.

☺ „Jaroušku, přines mi, prosím tě, můj nový klobouk,“ povídá tatínek synkovi.

„Ale tati, jdi dnes raději bez klobouku.“

„Proč?“

„My si za chvíli s Pepíkem budeme hrát na hasiče a už v něm máme vodu.“

☺ „Máničko, kde máš ten nový fotoaparát?“

„Ztratila jsem ho, bábinko.“

„Ztratila?!“

„Ano, ale neboj se, on se zase najde. V návodu je napsáno, že má vbudovaný hledáček.“

☺ Hurvínek se ptá: „Paní učitelko, proč se mým zubům říká mléčné?“

„Protože piješ hodně mléka.“

Hurvínek se rozzáří a odtuší: „Takže taťulda má pivní zuby.“

☺ Spejbl vyčítá Hurvínkovi:

„Teda Hurvajs, to od tebe bylo ošklivé! Mánička ti upekla bábovku a ty jsi jí rozbil okno kamenem!“ Hurvínek si jen odkašle: „To nebyl kámen. To byla ta bábovka.“

☺ Hurvínek se vychloubá Spejblovi: „A taťuldo, dneska jsem se jako jediný ve třídě hlásil!“

Spejbl: „No to je skvělé a na co se paní učitelka ptala?“

Hurvínek: „Kdo nemá domácí úkol.“

☺ Paní učitelka vyvolá Pepíčka:

„Pepíčku, pojd' k tabuli a vyznač nám bod ve středu kružnice.“

Pepíček přijde k tabuli, ale žádný bod nevyznačí.

Paní učitelka řekne:

„Pepíčku, proč si ten bod nevyznačil?“

A Pepíček odpoví:

„Ale dneska je pondělí.“

☺ Kája: „Byl si někdy v Prčicích?“

Adam: „Jo, při písemce z matiky.“